

בס"ד. ש"פ בא ה'תשל"ג. תנתת התי' בלתי מוגה

ויהי בעצם היום הזה, יצאו כל צבאות השם מארץ מצרים, ויהי שימורים הוא לה' / להוציאם מארץ מצרים בג'ו'. ומלייק בזה כ"ק אדמו"ר (מהרש"ב) נ"ל, בל"ה זו דשנת תרל"ה [שדורם כעת בסה"מ תרל"ה], וצריך להבין מה שבחזקה אמר: בעצם היום הזה יצאו חיינו דיצי"מ היתה ביום, וכן לקמץ כתיב ויהי בעצם היום הזה הוציא ה' את בני"מ מארץ מצרים בג', ואח"כ אומר יצי' שימורים בג' / להוציאם מארץ מצרים למשמע מות שיצי"מ היתה בלילה, ומביא ע"ז מה שאר"ל בנגמרא, על הפסוק הוציא ה' ממצרים צילה, וכ"י בלילה יצאו והלא יא יצאו אלא ביום שונאמר: ממחרת תפסח יצאו בני"מ בליל רמה אלא מלמד, שהחזיקה להם הגאולה מבערב, והיינו שהחזקה הגאולה היתה בלילה, ונמר הגאולה ה' / ה' אומנם זה גומא דורש ביאר, א"ל אפי"ך שהגאולה היתה הן ביום ונתן בלילה, והרי יום וליקה הם שני הפכים, וא"ל אמר שאתה תעני, ענין הגאולה, יהי' בשני הפכים, ובפכים שהגאולה ביום היתה בתקופה שפ' יום כמ"ש בעצם היום בג', וכן הגאולה בלילה היתה בחצות הלילה, ויהי' בלילה, ובמכירתא), שוחו חוקה חושך הלילה, וכמובאר במ"אסו שחציה הראשון של הלילה חולך וחושך, וכחציה השני כבר החזיקה החתונה קצת מארץ היום, ונמצא שחוקף החושך הוא בחצות הלילה, וא"כ הרי ב' הענינים דיום וליקה כאן הם ב' הפכים מן חקצה א"ל חקצה, וא"כ יוקשה ביותר, א"ל שי"ל שהגאולה תהי' בשניהם, גם מדייק בהאמאר שם, מהו שכותב יצי' שימורים הוא צה"ל, מהו ענין השימור צה"ל, וגם מהו שחזור ואומר עוד הוא הלילה הוא צה"ל, שימורים בג', מהו עוד כפ"י חזברים.

ולחבל כל זה, יש צהקדים, ביאר ענין צה"ל במעבדה הרוחנית בגוף, ונפש האדם. דעבדה זו היא בכל יום ויום, כמ"ש ש"ו קמעו חוכור את יום צאתך מארץ מצרים כל יום יומי חייך, חיינו שענין וק"ת יצי"מ, שוחו ענין יצי"מ בעבדה האדם, ישנו בעבדה כל יום ויום. ומבאר בזה כמאמר שם, דענין יצי"מ בעבדה הוא, לא רק הציאה מהמצרים וכ"י, אלא דכמו שיש מצרים למטה, כך יש למעלה ברוחניות, ואפילו בקדושה, וגם בכחונה זו צריך להיות יציאת מצרים, ולכאורה ענין זה דורש ביאר, מבינו שוחו ענין שפ' קדושה א"ל אפי"ך שוחו ענין שפ' מצרים וצריך צאת ממנו.

- (1) מרשנת יב, מא. 2) ע' עא ואילך. (3) מרשנת יב, נא. 4) ברכות ט. א.
- (5) ראה סו, א. 6) מסעי נג, ג. 7) ראה רמב"ן מרשנת ע"ח"ם - הוא בסה"מ תרל"ה שם. (8) ראה רש"י מרשנת א, ד. 9) ראה מליקא על חמסות ויהי במצי חלילה. (10) ראה אה"ח מפני ע' א"שם, ובכ"מ. ספר חליקוסים (רא"ח צ"צ) עוד לילה ע' תקלי ואילך. 11) ראה סו, ג.

והנה ע"ס תנ"ץ יוכן ענין יציאת מצרים לקדושה, דכית שמצרים
 שהוא מיצר הגרזן, ענינו הוא, התמצים והתפרדה שבין המוחין
 למדות, מוכן שענין יציאת מצרים וביטול המצרים ענינה שגם
 במדות יארז אור המוחין כמו שהוא במקומו, וענין זה נעשה ע"י
 המשכה מוחין דגדלות, פנימיות המוחין, שע"י מאיר אור המוחין כמו
 שהוא במקומו במדות, ויהי ע"י כן, שבחי' מוחין דגדלות מגלים גם
 את המצפונות שבמדות, (וע"י) שורש המדות שלמעלה גם משורש
 המוחין, וכמובא במ"א, שמתעב זה בחי' יחידה שבכפשה שורה דוקא
 ר"ב ולא במוח, משום ששורש המדות הוא למעלה משורש המוחין.
 וזהו ענין יציאת מצרים, היציאת לפניה, זו שבמדות המשכה ע"י מיצר
 הגרזן, ע"י שמאיר בהם האור המוחין כפי שהמוחין הם במקומם,
 וע"י שמאיר בהם שורש המדות שלמעלה משורש המוחין.

וזהו בעצם חלום) הוא יצאו כל צבאות הוי' מארץ מצרים (ע"י)
 שממרים הוא לחי' קדושה, להוציא מארץ מצרים, דמוחין ומדות
 בעלל זה קוה הם כמו יום ולילה, דמוחין הם דוגמה יום ומדות
 זה דוגמת לילה, וזהו בעצם חלום הזה, שמורה ע"י חוקר נלחי' המוחין,
 בחי' גרזנות המוחין ופנימיות המוחין, הנה ע"י נעשה ע"י שימורים,
 חוקר המדות, שגם הלילה נחמד ליום, ולילה ליום יאיר, וע"י
 שמאיר שורש המדות שלמעלה משורש המוחין, וזהו ענין ישו חושך
 סתודי, ולכן כתוב ע"י שימורים הוא חסודי, לחי' ממש, שגמשכה
 חסופה אור בשם חוי' ע"י חסופה חליפה ליום, וזהו גם הטעם ע"י מה
 שחודר ב"ם ע"י שימורים הוא לחי' שימורים גו', כי בחי' אחתפא
 הוא כמו עבודה החשובה שהיא כמפליינס, כי בחי' אחתפא

והנה מענין יצי"מ ברזחניות, נמשך ג"כ ענין יצי"מ בפנימיות
 שגעשה לילה ליום יארז במשטת וגם בחי' ישו חושך סתודי.
 וכן יהי' גם בגאולה העתידה, דלכמי צאת מארץ מצרים אראנו
 נפלואות, ויחירה מזו שהנפלואות אז יהיו נפלואות גם בערך הנפלואות
 שהיו ביציאת מצרים, והמהרה בימינו ממש.

(20) ראה גם לקו"ח ל"ח ת"ח, ד. חגא ה, ל ואילך. המשך הערך ב' ע"ה, וראה
 גם ת"ח בראשית א, ד ואילך. המשך הערך ב' פרק רמ ואילך. (21) חולקים קלס,
 יב. (22) שם ית, יב. (23) ראה אה"ח ע"ס ונכ"מ. (24) עיבה ו' טו

הנחתות התי' בלתי מוגה

ויוכן זה"ע, ע"ס הירדע, דהמשכה והתגלות המדות היא מבחי'
 המוחין, דזהו ענין מוח שליטי על חלוצי שהמוח משפיע על
 חלוצי. וראו שאמרנו (14) אינו מוחא ליכא וכבדא, מ"מ
 חירי ב"ב ג', שליטינן ארזא עצמן, מוחו שליטי על חלוצי כו'. כי הראש הוא
 למעלה מן חלוצי, וכנודע (15) חלוצי נל' חלוצי חשנה ראש חשנה, משום
 שהוא בדוגמת הראש שבגוף האדם, שהוא מקור ושלטי על כל
 האיברים, והמשכה והתגלות המדות היא כמעלה מהמדות שכלל, וזהו שורשים
 עצמי' הם, והמשכה והתגלות המדות היא מבחי' המוחין. והנה כפארז
 ענין זה דורש ביאור, וא"כ אפשר שהתחלות המדות התי' מן המוחין,
 וזהו מוחין ומדות, הם שני הפכים, דמוחין הם כמנוחה דוקא,
 וכמאמרנו: טבא דעחולו סחיס ומוחי' סחיס ולשכיל כו', משא"כ המדות
 הם ברעש גדול [חבל] בל"א חלוצי סומלן, וכן הוא גם כגשמויותנו,
 דכ"י המוח הוא ק"י וכו', משא"כ חלוצי שהוא משכן המדות יש בו
 דבלי' דפיקו דלציבא, ויינו שהוא חלוצי המיד במרוצה, רצוא ושוב, א"כ
 הענין הוא, דמה שחשכל הוא מקור אל המדות, ויינו רק בבחי'
 המשכה שבשכל שהוא המצית החשכלה, ולכן התחיות המדות מן השכל
 היא דוקא ע"י ספיגת כל אור החשכלה, כאשר נשאר אצלנו רק החכ
 והמסקנא שבשכל. דכאשר נמצא בעולם חשכל ומאיר אצלנו העומק
 דחכמה והרוח דכ"י והעומק דדעת, אז יחכו שחת"י מזה התחיות
 המדות, ודוקא כאשר נשאר אצלנו רק חכמו אפשר להיות מזה התחיות
 המדות, אמנם גם חכמו שבשכל עצמו עדיין אינו יכול להתחיל ממהות
 שכל קמהות מרות, אלא ע"י מוצע, שהוא מיצר הגרזן, שמיצר זה
 פועל חספס וצמצום כוה בהשכלה, [ויינו חכמו שבהן] ע"י שחשכמה
 ממהות שכל קמהות מרות. ודבר זה ניכר גם ביצור החשכלי שיש הגרזן,
 דאף שיש בו אורל רוחב ועומק, מ"מ ה"ה מקום צ"י בערך ולבני
 חלוצי.

וכנה יוכן ענין מצרים לקדושה שהוא מיצר הגרזן העושה את
 אמשלות המשכה המדות מן המוחין גם בקדושה, ולכשי שבחי'ר
 האדם התחתון נק' אדם ע"י אדמה לעצמותו, וענין זה בקדושה שהוא
 (התמצום והמסק) הוא דבר טוב [ס'אי] א גוסע זארן [בשכ"י גיפוי
 והתחיות המדות, וע"י שע"י יוד דוקא בא אה"כ המעשה כמנוע, וראה ע"י

(12) ראה סה"מ חז"ת"ה שם על עב ואילך. וראה בכ"ו: סה"מ ח"ש"ה ע' 41
 ואילך. חו"א וראו נ, א, סה"מ חקיס"ג ח"א ע' קו, חו"ה שמוח קנ, א ואילך.
 אה"ח וראו ע' קע ואילך. רמ ואילך. בא ע' רמל ואילך. המשך מיס רבים חלוצי
 מקצי' ואילך. ועוד. (13) חגא ע"י. ע"י. פ"ל. וראה שם פ"א. (14) חזר
 ח"ב קנב, א. (15) ראה ע"י ב' בחתלותו, ונכ"מ. (16) חו"ג קנב, ב. (17) ראה
 גם לקי"ש ח"ט ע' 168 ואילך. ושי"ג. (18) ראה לקי"ש שם. (19) שיל"ח ג, א.
 כ. ב. רסח, ב. שא, ב. ונכ"מ.

הנחתות התי' בלתי מוגה